

Het Woord is en brengt leven

1.	Inleiding	2
	Horende doof	3
2.	De werking van het woord	8
3.	Eeuwig en onvergankelijk leven	14
	Wedergeboorte	20
	Wat is Woord?	23

1. Inleiding

* Tenzij anders vermeld, komen de aangehaalde Bijbelteksten uit de Statenvertaling.

Romeinen 10 : 11-17 *

- 11 Want de Schrift zegt: Een ieder die in Hem gelooft, die zal niet beschaamd worden.
- 12 Want er is geen onderscheid, noch van Jood noch van Griek; want eenzelfde is Heere van allen, rijk zijnde over allen, die Hem aanroepen.
- 13 Want een ieder, die den Naam des Heeren zal aanroepen, zal zalig worden.
- 14 Hoe zullen zij dan *Hem* aanroepen, in Welken zij niet geloofd hebben? En hoe zullen zij *in Hem* geloven, van Welken zij niet gehoord hebben? En hoe zullen zij horen, zonder die *hun* predikt?
- 15 En hoe zullen zij prediken, indien zij niet gezonden worden? Gelijk geschreven is: Hoe liefelijk zijn de voeten dergenen, die vrede verkondigen, dergenen, die het goede verkondigen!
- 16 Doch zij zijn niet allen het Evangelie gehoorzaam geweest; want Jesaja zegt: Heere, wie heeft onze prediking geloofd?
- 17 Zo is dan het geloof uit het gehoor, en het gehoor door het Woord Gods.

Romeinen 10 is een bijzonder Schriftgedeelte dat handelt over de positie van het volk van God onder het oude verbond. Het handelt namelijk over Israël. Paulus schreef deze brief aan de gelovigen te Rome, de hoofdstad van de toenmalige wereld. Hij schrijft dat voor Israël een speciale toekomst is weggelegd. Daarnaast schrijft hij dat dit geen enkele consequentie inhoudt voor welke Israëliet dan ook. Voor Israël - als volk van levende mensen - is weliswaar een speciale toekomst weggelegd, maar dit betekent niet dat diezelfde toekomst ook is weggelegd voor de individuele Jood, die in de loop der eeuwen ooit deel heeft uitgemaakt van dat volk. Het volgende voorbeeld maakt dit duidelijk.

Romeinen 10 : 13

- 13 Want een ieder, die den Naam des Heeren zal aanroepen, zal zalig worden.

Dit vers, aangehaald uit Joël 2 : 32, haalt Paulus niet zomaar aan. Hij citeert de Schrift, Die God ooit aan Israël gegeven heeft. Eén van de bijzondere zegeningen van Israël was dat hun de Woorden Gods zijn toevertrouwd. Is dat een zegen? Ja, want dat staat in Romeinen 3.

Romeinen 3 : 1, 2

- 1 Welk is dan het voordeel van den Jood? Of welk is de nuttigheid der besnijdenis?
- 2 Vele in alle manier; want *dit* is wel het eerste dat hun de Woorden Gods zijn toebetrouwd.

Het eerste is dat hun de Woorden Gods zijn toebetrouwd. Is dat ook werkelijk een zegen? Wanneer wij - als mens - het Joodse volk bekijken, kunnen we moeilijk zeggen dat dit een zegen is. Het is niet zo'n zegen; zeker niet voor de oude mens. Voor Israël als natuurlijk volk hier op aarde, te midden van alle overige volken, was het geen zegen. De zegen was niet dat ze de Woorden Gods ontvangen hadden, maar dat ze er de beschikking over hadden. Ze konden zich die Woorden eigen maken en die bestuderen. Ze konden de inhoud ervan tot zich nemen. Dát was de zegen voor Israël.

Horende doof

Dat was echter niet het enige! Er was een verantwoordelijkheid aan verbonden, die ook nu nog geldt. Aan Israël waren niet alleen de Woorden Gods toebetrouwd, maar Israël was ook verantwoordelijk voor de prediking ervan onder alle volkeren, onder al de heidenen. Dat is de priesterlijke taak van Israël onder de volken. Israël had dat kunnen doen, maar dan had ze toch eerst zélf dat Woord moeten accepteren. God gaf Zijn Woord en Israël heeft dat Woord nooit aangepakt. Het volk heeft het Woord van God niet geloofd en daarom werd het later ook uit haar priesterlijke taak ontheven. Anders gezegd: Ziende zullen zij niet zien, en horende zullen zij niet horen noch verstaan. (Matthéüs 13 : 13) Ze begrepen (en begrijpen) er niets van. De reden daarvan noemde de Here Jezus ook: "Want het hart dezes volks is dik geworden, en zij

hebben met de oren zwaarlijk gehoord, en hun ogen hebben zij toegedaan; opdat zij niet te eniger tijd met de ogen zouden zien, en met de oren horen, en met het hart verstaan, en zich bekeren, en Ik hen geneze". Deze situatie speelde al in de dagen van de profeet Jesaja.

Jesaja 6 : 9, 10

- 9 Toen zeide Hij: Ga henen, en zeg tot dit volk: Horende hoort, maar verstaat niet, en ziende ziet, maar merkt niet.
- 10 Maak het hart dezes volks vet, en maak hun oren zwaar, en sluit hun ogen, opdat het niet zie met zijn ogen, noch met zijn oren hore, noch met zijn hart versta, noch zich bekere, en Hij het geneze.

Later haalde de apostel Paulus deze zelfde woorden aan. (Handelingen 28 : 25-27) De situatie was toen nog steeds ongewijzigd. Daarom is de zaligheid Gods bij de heidenen terecht gekomen en onder hen zullen er zijn die het Woord geloven. (Handelingen 28 : 28) Ook vandaag is het Oude Testament voor het religieuze deel van het Joodse volk nog steeds een gesloten boek. Het is zó heilig dat men het nauwelijks durft de lezen! "Heilig" betekent volgens velen "apart gezet". Dat is waar, maar dat is maar de halve waarheid. Het betekent ook "heel gemaakt" (met Christus). Het Woord is bij de religieuze Joden letterlijk apart gezet; omdat het zó heilig is. Bij de Rooms Katholieke kerk lag de Bijbel aan een ketting. Luther vond eens een Bijbel in een klooster, in een kerk. Dat was een wereldschokkende gebeurtenis: een geestelijke vond een Bijbel! Tegenwoordig hébben we het Woord. We hoeven er niet om te zoeken. De tragiek is echter dat velen het Woord van God niet lezen. We hebben het Woord wel, maar velen (generaliserend gesproken) doen er niets mee. Paulus citeert uit het Oude Testament en leert hier, op grond van het Oude Testament, dat men niet zalig wordt door de wet te volbrengen. Dat is ook nooit zo geweest! De mens kan zelf de zaligheid niet verdienen, hoe graag hij dat ook zou willen. Dat zou hem namelijk op een voetstuk plaatsen. Nebukadnézar zei: "Zie het Babel dat ik gebouwd heb". Nero zei later: "Zie het Rome dat ik gebouwd heb". Beiden waren krankzinnig! Velen zeggen/denken: "Kijk eens! Is dit niet de zaligheid die ik

moet verdienen, die ik verdiend heb"! Dat is hoogmoed en een bewijs van krankzinnigheid. Men is niet goed bij zijn verstand. Men heeft dan een véél te lage dunk van God en een véél te hoge dunk van zichzelf. In Romeinen 10 : 13 staat: "Want een ieder, die den Naam des Heeren zal aanroepen, zal zalig worden". Men moet een Naam aanroepen om behouden te worden. Niet iemands eigen naam, maar de Naam des HEEREN.

Joël 2 : 32

32 En het zal geschieden, al wie den Naam des HEEREN zal aanroepen, zal behouden worden; want op den berg Sions en te Jeruzalem zal ontkoming zijn, gelijk als de HEERE gezegd heeft; en dat, bij de overgeblevenen, die de HEERE zal roepen.

"HEERE" is de vertaling van het Hebreeuwse "Jehovah" of "Jahweh". Israël zegt echter dat Die Naam veel te heilig is om uit te spreken. Sommige mensen lopen weg als die Naam hardop uitgesproken wordt. Het orthodoxe Israël spreekt over "de Naam" (Hebreeuws: Ha Sheem), "de Almachtige" (Hebreeuws: El Shadaj), "de Eeuwige" of "de Voorzienigheid". De Naam "Jehovah" (of "Jahweh") is voor hen namelijk veel te heilig om uit te spreken. Dit is gebaseerd op een verkeerd begrijpen van Exodus 20 : 7.

Exodus 20 : 7

7 Gij zult den naam des HEEREN uws Gods niet ijdelijk gebruiken; want de HEERE zal niet onschuldig houden, die Zijn naam ijdelijk gebruikt.

"Ijdelijk gebruiken" is nog niet hetzelfde als helemaal niet gebruiken.

Romeinen 10 : 14

14 Hoe zullen zij dan *Hem* aanroepen, in Welken zij niet geloofd hebben? En hoe zullen zij *in Hem* geloven, van Welken zij niet gehoord hebben? En hoe zullen zij horen, zonder die *hun* predikt?

"Zalig worden" is het gevolg van het aanroepen van de Naam des HEEREN. Dat doet men uit geloof. Men roept niet iemand aan in wie men geen vertrouwen heeft. Men kan wel in iemand geloven, maar dan moet men wel weten wie die iemand is. Men kan alleen de hulp inroepen van iemand, die men min of meer kent. Men kan de Naam des HEEREN wel aanroepen, maar dan moet men de HEERE kennen. Daartoe moet Hij gepredikt zijn. Men kan alleen in Hem geloven, als men weet Wie Hij is. Alleen een Naam is niet genoeg. Men moet weten Wie Zich openbaart in die Naam. Die Naam - HEERE (Jehovah) - moet aangeroepen worden op grond van geloof, maar dat is onmogelijk als men nooit van Hem gehoord heeft. Men wordt zalig door aanroepen, want men roept Degene aan in Wie men gelooft. Men heeft van de zaligheid door geloof in Zijn Naam gehoord. "En hoe zullen zij horen, zonder die hun predikt". (Romeinen 10 : 14) De Naam des Heren moet dus gepredikt worden! (Handelingen 8 : 12; 9 : 15)

Romeinen 10 : 15

15 En hoe zullen zij prediken, indien zij niet gezonden worden? Gelijk geschreven is: Hoe liefelijk zijn de voeten dergenen, die vrede verkondigen, dergenen, die het goede verkondigen!

Het Oude Testament leert deze waarheid al in Jesaja 52 : 7. Er is vrede door geloof in de Naam van de Here Jezus Christus. (Romeinen 5 : 1; Éfeze 2 : 14) Deze vrede dient verkondigd te worden. "Ongehoorzaam zijn" is hetzelfde als "niet geloven". Met andere woorden: een gelovige is gehoorzaam aan het Woord van God, aan de Zoon. Daarom heeft hij eeuwig leven ontvangen. De Schrift gebruikt ook de term "gehoorzaamheid des geloofs". (Romeinen 1 : 5)

Romeinen 10 : 17

17 Zo is dan het geloof uit het gehoor, en het gehoor door het Woord Gods.

Degenen die gezonden worden om te prediken, behoren uiteraard het Woord van God te prediken. Men wordt zalig door aan te roepen. Men roept Degene aan in Wie men gelooft,

omdat men van Hem gehoord heeft. Conclusie: Zaligheid is uit het gehoor en uit het Woord van God. De tussenliggende fasen (het zenden, prediken, horen, geloven, aanroepen) vormen slechts de verbinding tussen het Woord van God aan de ene kant en het zalig worden aan de andere kant. Fundamenteel: Men wordt zalig door het Woord van God; niet zómaar een woord, maar het Woord van Gód. Het Woord van Gód moet gepredikt worden. Als dát niet gepredikt wordt, heeft geen enkele prediking zin. Het gaat er niet om of de Bijbel open ligt of dat eruit wordt voorgelezen. Het gaat erom welk Woord gepredikt wordt. Wordt er gepredikt wat er in de Bijbel staat of worden er alleen maar mooie verhaaltjes verteld? Veel kerkelijke mensen worden misleid. Er komt weliswaar een Bijbel aan te pas, maar vaak wordt de meest moderne vertaling gebruikt, die niets meer te maken heeft met het geïnspireerde Woord van God. Daaruit wordt een stukje gelezen en dan wordt het dichtgeklapt met de woorden: "Tot zover Gods Woord". Daarna volgt een verhaal over hoe men er zelf over denkt. Dat is echter niet van belang. "Leven" komt voort uit het Woord van God. Dat geldt voor het oude leven, de oude schepping (vergelijk Kolossenzen 1 : 16), maar het geldt ook voor het nieuwe leven, de wedergeboorte, de nieuwe schepping. (vergelijk Éfeze 2 : 10; Kolossenzen 3 : 10) Wedergeboorte komt tot stand door het Woord van God dat onvergankelijk en eeuwigblijvend is. Petrus vervolgt met:

1 Petrus 1 : 24

24 Want alle vlees is als gras, en alle heerlijkheid des mensen is als een bloem van het gras. Het gras is verdord, en zijn bloem is afgevallen.

Alle vlees (het natuurlijke vlees) is als gras. "Gras" is een beeld van de oude mens. Het is mooi, maar het verdwijnt, want het is tijdelijk.

Psalm 103 : 15

15 De dagen des mensen zijn als het gras, gelijk een bloem des velds, also bloeit hij.

Tegenover de vergankelijkheid van gras (natuurlijke mens) staat het eeuwige Woord van God.

1 Petrus 1 : 25

25 Maar het Woord des Heeren blijft in der eeuwigheid; en dit is het Woord dat onder [*letterlijk: in*] u verkondigd is.

Dat is het Woord dat in ons geplant is. (Jakobus 1 : 21) Het Woord moet via het oor naar binnenkomen. In Psalm 40 : 7 wordt het zo gezegd: "... Gij hebt mij de oren doorboord ..." Dat spreekt niet alleen over het oorleletje, maar ook over het gat waardoor het Woord naar binnen moet. Het moet in ons hart worden ingeplant. Wat doet het Woord in ons? Het verwekt nieuw leven. Wij zeggen: "Daar wordt ons leven door veranderd". Zo gaat het in de Bijbel bij een belangrijke geboorte. Er kwam daar een einde aan de oude schepping (de oude mens), maar er werd nieuw leven geboren. Dat is met ons - gelovigen - ook gebeurd. Het nieuwe leven vindt zijn oorsprong in het zaad der wedergeboorte. Wij zijn wedergeboren (hebben nieuw leven ontvangen) uit onvergankelijk zaad.

2. De werking van het Woord

In het voorgaande hebben we gezien dat het Woord: zalig maakt; het zaad der wedergeboorte is; nieuw leven tot stand brengt; eeuwig is en daardoor is het nieuwe leven eeuwig; onvergankelijk zaad is en onvergankelijk leven voortbrengt. Petrus sprak al eerder over wedergeboorte.

1 Petrus 1 : 3, 4

- 3 Geloofd zij de God en Vader van onzen Heere Jezus Christus, Die naar Zijn grote barmhartigheid ons heeft wedergeboren, tot een levende hoop, door de opstanding van Jezus Christus uit de doden.

- 4 Tot een onverderfelijke, en onbevlekkelijke, en onverwelkelijke erfenis, die in de hemelen bewaard is voor u.

God heeft ons doen wedergeboren worden tot een levende hoop. Dat is mogelijk door de opstanding van Jezus Christus. In 1 Petrus 1 : 23 staat dat wedergeboorte mogelijk is door het eeuwige Woord van God. Hoe is dat mogelijk? Hoe kan Woord nu leven voortbrengen? Voor een natuurkundige is dat belachelijk, want woord is abstract. Er bestaan veel misverstanden over deze dingen. Wat verstaan we onder "leven"? Als we willen weten wat "leven" is, moeten we de Schrift bestuderen. De Here Jezus zei: "Mijn woorden zijn Geest en Leven" (Johannes 6 : 63). Wat is er zo bijzonder aan het Woord dat Het tegelijk leven is? De reden is: Het Woord is God! Wij spreken over het Woord van God. Dat lijkt ons makkelijker. We stellen ons God voor als een Persoon. Woord is gelijk aan communicatie. Waar woorden verschijnen of tot stand komen, is sprake van communicatie. Communicatie komt overeen met gedachteuitwisseling. Een betere term is "gemeenschap". Men heeft gemeenschap met elkaar via het gesproken woord. Het woord gaat van de één uit en komt in/tot een ander.

Wat is leven?

Leven is precies hetzelfde. Woord is leven! Leven is namelijk gemeenschap. Dood is verbroken gemeenschap. Tot Adam werd gezegd: "... ten dage, als gij daarvan eet, zult gij den dood sterven." (Genesis 2 : 17) Er staat letterlijk: "... zult gij stervende sterven." Stierf Adam op de dag waarop hij van de boom der kennis van goed en kwaad at? Nee! Hij leefde nog ruim 900 jaar. Volgens Gods normen stierf hij echter, want de communicatie tussen God en Adam werd verbroken. Dat is dood! Dat is niet geestelijk dood of zo iets. Dood is scheiding. Toen Adam van de vrucht at, stierf hij. Toen God hem nodig had, was Hij hem kwijt. Hij moest hem zoeken in de hof. Daarna zette Hij hem uit de hof. Er kwam een tweesnijdend scherp zwaard aan te pas om de weg naar de boom des levens af te snijden.

Genesis 3 : 24

24 En Hij dreef den mens uit; en stelde cherubim tegen het oosten des hofs van Eden, en een vlamig lemmer eens zwaards dat zich omkeerde, om te bewaren den weg van den boom des levens.

Dat zwaard veroorzaakte niets anders dan dood. Het bracht scheiding tussen de Bron van leven (de HEERE Zelf) en de mens. Als de Bijbel van iemand zegt dat hij dood is, moeten wij meteen vragen: "Voor wíe is hij dood?" of: "Van wie is hij gescheiden?" Dood is niet een op zichzelf staand iets. Dood is in principe het gescheiden zijn van de Bron van het leven, namelijk God. Wie geen gemeenschap met God heeft, is dood; ook al noemen wij dat leven. Wij hebben echter onze normen verlaagd. De Bijbel zegt dat de natuurlijke mens dood is in zonden en misdaden.

Johannes 11 : 44

44 En de gestorvene kwam uit, gebonden aan handen en voeten met grafdoeken, en zijn aangezicht was omwonden met een zweetdoek. Jezus zeide tot hen: Ontbindt hem, en laat hem heengaan.

Lazarus was dood. De Heer kwam en zei: "Lazarus, kom uit!" Het Woord van God kwam tot Lazarus en er ontstond leven: de gestorven Lazarus kwam levend uit het graf.

Lukas 8 : 54, 55

54 Maar als Hij ze allen uitgedreven had, greep Hij haar hand en riep, zeggende: Kind, sta op!

55 En haar geest keerde weder, en zij is terstond opgestaan; en Hij gebod dat men haar te eten geven zou.

Markus 5 : 41, 42

- 41 En Hij vatte de hand des kinds, en zeide tot haar: Talitha kumi! hetwelk is, zijnde overgezet: Gij dochtertje (Ik zeg u), sta op.
- 42 En terstond stond het dochtertje op, en het wandelde; want het was twaalf jaren *oud*; en zij ontzetten zich met grote ontzetting.

Het gestorven dochtertje van Jairus kwam tot leven, nadat het Woord (de Here Jezus) Zijn woord gesproken had. Er gebeurde hetzelfde als bij Lazarus. Het Woord brengt leven, want de Heer ís het Woord. Hij is het Woord in optima forma! Het Woord van God komt en er ontstaat leven. Als God tot ons spreekt en wij accepteren dat Woord, dan ontstaat er leven. Woord van een mens is niet in staat leven te geven. Ons woord brengt slechts een tijdelijke gemeenschap tot stand. Soms doet ons woord wat ontstaan, soms niet. Dat is afhankelijk van het wederzijds vertrouwen.

We hebben het tot nu toe gehad over één woord dat van de één naar de ander gaat. Als het daarbij blijft, is het daarmee afgelopen. Als er daarna geen woord meer komt, is er daarna sprake van dood, want dan is er geen gemeenschap meer. Wij zijn behouden, doordat wij het Woord van God geaccepteerd hebben.

Hij werd geboren in Bethlehem, het broodhuis. Hij is het Licht der wereld. (Johannes 8 : 12; 9 : 5) Hij is nog veel meer. Hij is ook het Brood des levens. Daarom eten wij van dat éne brood.

1 Korinthe 10 : 17

- 17 Want één brood is *het*, zo zijn wij velen één lichaam, dewijl wij allen ééns broods deelachtig zijn.

Wij eten van Christus. De Here Jezus zei Zelf in:

Johannes 6 :53-56

- 53 Jezus dan zeide tot hen: Voorwaar, voorwaar zeg Ik ulieden: Tenzij dat gij het vlees des Zoons des mensen eet, en Zijn bloed drinkt, zo hebt gij geen leven in uzelfen.
- 54 Die Mijn vlees eet, en Mijn bloed drinkt, die heeft het eeuwige leven; en Ik zal hem opwekken ten uitersten dage.
- 55 Want Mijn vlees is waarlijk Spijs, en Mijn bloed is waarlijk Drank.
- 56 Die Mijn vlees eet, en Mijn bloed drinkt, die blijft in Mij, en Ik in hem.

"Die Mijn vlees eet en Mijn bloed drinkt" is hetzelfde als "Die Mijn Woord tot zich neemt". Zo iemand heeft eeuwig leven ontvangen en leeft in gemeenschap met de Heer. Dat Woord is voldoende; er is niets anders nodig.

Matthéüs 4 :4

- 4 Doch Hij, antwoordende, zeide: Er is geschreven: De mens zal bij brood alleen niet leven, maar bij alle woord, dat door den mond Gods uitgaat.

De gelovige heeft het leven van God ontvangen en leeft vervolgens ook uit dat Woord. Als iemand net tot geloof gekomen is, blijkt hij erg begerig te zijn naar het Woord. Hij wil met een alles weten. Het Woord is niet moeilijk te begrijpen. Men moet het eten. Men moet leren ermee om te gaan. Ons nieuwe leven is niet zichtbaar. Het is in ons. Het heeft te maken met ons denken, want het heeft te maken met Woord.

Romeinen 12 :2

- 2 En wordt dezer wereld niet gelijkvormig; maar wordt veranderd door de vernieuwing uws gemoeds [*of: denken*], opdat gij moogt beproeven, welke de goede, en welbehagelijke en volmaakte wil van God zij.

Men moet éérst anders leren denken en daardóór wordt men veranderd. Als men anders wil gaan denken, moet men dat leren. Men moet beginnen met andere informatie tot zich te nemen. "Denken" is het verwerken van informatie. Daarom is het zo belangrijk wat wij lezen. Wat wij tot ons moeten nemen, is het Woord van God. Daardoor leren/gaan wij anders denken. Dan denken wij bijvoorbeeld, als wij gras zien, aan Psalm 90. Gras is een beeld van de mens. Dan denken wij aan het tarwegraan, als een type van de Here Jezus Christus, Die in de aarde viel en stierf om vrucht te dragen.

Johannes 12 : 24

24 Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Indien het tarwegraan in de aarde niet valt, en sterft, zo blijft hetzelfde alleen; maar indien het sterft, zo brengt het veel vrucht voort.

Van tarwe kan men brood bakken, maar ook dat brood is een type van Christus. (Johannes 6) Door het bestuderen van het Woord van God leren wij anders denken. Wij zijn niet meer op onszelf gericht, op ons eigen bezit. Wij leren te denken, zoals God denkt. Wij worden op Christus, het Woord, gericht. Wij veranderen niet door allerlei regels en wetten te (onder)houden. Dat helpt niets. Wij dienen ons het Woord van God eigen te maken; lezen wat er staat en dát accepteren. Mensen die reageren met: "Wat heeft dat voor zin?", begrijpen er niets van. "Wat heeft het voor zin, terwijl de wereld in nood is?" Het Woord is Leven, voedsel. Door dát tot ons te nemen, blijven wij staande. Dat is naar de wil van God. Of er daarna nog meer gebeuren moet? Dat zou wel kunnen, maar dat is altijd daarná. Daardoor leren en weten wij: welke positie Christus heeft; dat Hij in de hemel is; waarom Hij in de hemel is; wat Hij daar doet en welke functie Hij nu vervult; hoe het in de toekomst verdergaat; welke functie Hij in de toekomst vervullen zal. Als wij dat niet weten, weten wij evenmin wie wijzelf zijn, noch waar wij zelf staan. Wij zijn immers ín Christus! Als wij Hem niet kennen, kennen wij ook onszelf niet. Dan hebben wij nog geen houvast. Er is slechts één manier om die kennis te krijgen en dat is door de Schrift te bestuderen. Dat leidt altijd tot kennis, ofwel gemeenschap met Christus en dat ontwikkelt ons leven. Al het andere speelt geen rol. Laten we

daarom het Woord openen en kijken wat de Heer zegt. Wij dienen niet met het Woord van God bezig te zijn om er achter te komen hoe Hij kan voorzien in onze problemen. Evenmin dienen wij te denken: "Ik heb een probleem. Wat zegt de Bijbel erover?" Zo werkt het niet! Open het Woord en bestudeer dat. Dán worden uw problemen meestal opgelost vóór u ze heeft. Vragen worden beantwoord vóór u ze krijgt. Dat doet de Schrift. God stelt ons in staat de Schrift te bestuderen.

Jakobus 1:5

- 5 En indien iemand van u wijsheid ontbreekt dat hij *ze* van God begere, Die een ieder mildelijk geeft, en niet verwijt; en zij zal hem gegeven worden.

Daarom bidt Paulus voor gelovigen in Kolossenzen 1.

Kolossenzen 1:9,10

- 9 Waarom ook wij, van dien dag af dat wij het gehoord hebben, niet ophouden voor u te bidden en te begeren, dat gij moogt vervuld worden met de kennis van Zijn wil, in alle wijsheid en geestelijk verstand;
- 10 Opdat gij moogt wandelen waardiglijk den Heere, tot alle behagelijkheid, in alle goede werken vrucht dragende, en wassende in de kennis van God;

3. Eeuwig en onvergankelijk leven

Wij hebben geen deel gehad aan de 80-jarige oorlog. Andersom is het ook zo: de Nederlanders, die ten tijde van die oorlog leefden, hebben geen deel aan de huidige positie van Nederland. Ze zijn gestorven. Hoe de positie van Nederland nadien werd, maakt voor hen niet uit, want zij zijn vóór die tijd gestorven. Nederland heeft een bepaalde toekomst, maar wie vandaag sterft, heeft geen deel aan morgen.

Paulus schrijft dat de verkiezing van Israël niets te maken heeft met de positie van de individuele Jood. Wij zullen het hierboven bedoelde Bijbelgedeelte nu vers voor vers bekijken.

Romeinen 10 : 11, 12

- 11 Want de Schrift zegt: Een ieder, die in Hem gelooft, die zal niet beschaamd worden.
- 12 Want er is geen onderscheid, noch van Jood noch van Griek; want éénzelfde is Heere van allen, rijk zijnde over allen, die Hem aanroepen.

Er is wél onderscheid tussen het Joodse volk en de andere volken in verband met Gods heilshandelen, maar er is geen onderscheid tussen individuele Jood en Griek. Een ieder - wie het ook is - die de Naam des HEEREN aanroept, zal behouden worden. Een ieder die in Hem gelooft, zal niet beschaamd worden. Bovenstaand vers wordt aangehaald uit de Septuaginta, de Griekse vertaling van het Oude Testament.

Psalm 25 : 3

- 3 *Gimel.* Ja, allen, die U verwachten, zullen niet beschaamd worden; zij zullen beschaamd worden, die trouwelooslijk handelen zonder oorzaak.

Hoséa 4 : 6

- 6 Mijn volk is uitgeroeid, omdat het zonder kennis is; dewijl gij de kennis verworpen hebt, heb Ik u ook verworpen dat gij Mij het priesterambt niet zult bedienen; dewijl gij de wet uws Gods vergeten hebt, zal Ik ook uw kinderen vergeten.

Het volk had geen kennis van de wet van haar God. Zij leefde niet in gemeenschap met haar HEERE, want zij geloofde Zijn woorden niet. Men weet veel over het Woord, maar begrijpt er niets van, omdat ze niet geloven! In de dagen van het NT was de situatie niet anders.

Johannes 5 : 38, 39

- 38 En Zijn woord hebt gij niet in u blijvende; want gij gelooft Dien niet, Dien Hij gezonden heeft.
- 39 Onderzoekt [*letterlijk: Gij onderzoekt*] de Schriften; want gij meent in dezelve het eeuwige leven te hebben; en die zijn het, die van Mij getuigen.

De oudtestamentische geschriften getuigen van het eeuwige, onvergankelijke leven dat de Here Jezus door Zijn opstanding aan het licht zou brengen. Men geloofde echter niet in Hem. Paulus schrijft in 2 Korinthe dat er tot nu toe een bedekking over het volk van Israël ligt.

2 Korinthe 3 : 14, 15

- 14 Maar hun zinnen zijn verhard geworden; want tot op *den dag* van heden blijft hetzelfde deksel in het lezen des Ouden Testaments, zonder ontdekt te worden, hetwelk door Christus te niet gedaan wordt.
- 15 Maar tot den huidigen *dag* toe, wanneer Mozes gelezen wordt, ligt een deksel op hun hart.

De Joden lazen het Oude Testament wel, maar begrepen de werkelijke inhoud ervan niet. Anderen vinden dat ze de Bijbel moeten verdedigen. We hoeven de Bijbel niet te verdedigen. We kunnen de Bijbel beter gebruiken (bestuderen en prediken) dan Die te verdedigen. De Bijbel zegt immers van Zichzelf dat Hij scherper is dan enig tweesnijdend zwaard.

Hebreeën 4 : 12

- 12 Want het Woord Gods is levend en krachtig, en scherpzijdender dan enig tweesnijdend zwaard, en gaat door tot de verdeling der ziel, en des geestes, en der samenvoegselen, en des mergs, en is een oordeler der gedachten en der overleggingen des harten.

Het Woord van God is niet iets dat men hoeft te verdedigen. Het is iets dat men dient te gebruiken! Het is een wapen. Als men een goed zwaard heeft, moet men dat niet laten staan en het proberen te verdedigen met een keukenmesje. Het Woord is een geestelijk zwaard.

Efeze 6 : 17

17 En neemt den helm der zaligheid, en het zwaard des Geestes, hetwelk is Gods Woord.

We moeten het Woord accepteren (geloven) en gebruiken. Dát heeft een uitwerking; niet alleen in ons eigen leven, maar ook in onze omgeving. Het Woord komt dan tot leven.

1 Thessalonicenzen 2 : 13

13 Daarom danken wij ook God zonder ophouden dat, als gij het Woord der prediking van God van ons ontvangen hebt, gij dat aangenomen hebt, niet *als* der mensen woord, maar (gelijk het waarlijk is) *als* Gods Woord dat ook werkt in u, die gelooft.

De Bijbel is geen stuk papier, bedrukt met zwarte letters. Mensen denken dat het dát is. Tegenwoordig plakt men er platen en foto's tussen. Dat is niet nodig, want de Bijbel staat - in geestelijke zin - vol met platen en beelden. Ze hebben maar één onderwerp, namelijk de Persoon van de Here Jezus Christus. Het Woord van God tekent ons God Zelf; vanzelfsprekend! Paulus zegt: "Wie in Hem gelooft, zal niet beschaamd worden. Al wie de Naam des HEEREN aanroept, zal behouden worden". (Romeinen 10 : 13)

Het ijdellijk gebruiken van de Naam des HEEREN wordt in verband gebracht met hoogmoed (Job 35 : 12, 13), met valsheid (Psalm 12 : 3 en 41 : 6), met leugen (Psalm 144 : 8, 11; Spreuken 30 : 8 en Jesaja 59 : 4) en met lasteren. (Leviticus 24 : 16) Men gebruikt de Naam des HEEREN

dan op een verkeerde wijze. Die Naam zou men behoren aan te roepen, (1 Koningen 18 : 24) te loven en te prijzen, (Job 1 : 21; Psalm 7 : 17; 113 : 1-3; 135 : 1; 148 : 5, 13) te vrezen (Jesaja 59 : 19) en lief te hebben. (Jesaja 56 : 6) Uit angst voor een verkeerd gebruik van die Naam spreekt men die Naam helemaal niet uit. De Bijbel zegt daarentegen dat wie dié Naam, namelijk Jehovah, aanroept, zalig zal worden. De orthodoxe Jood zegt echter: "Aanroepen is hetzelfde als ontheiligen". Men zal die Naam moeten aanroepen om zalig te worden! Deze Naam blijkt de Naam van de Here Jezus Christus te zijn, want in Handelingen 2 citeert Petrus Joël 2 : 32.

Handelingen 2 : 21

21 En het zal zijn dat een ieder, die den Naam des Heeren zal aanroepen, zalig zal worden.

Terwijl hij in Handelingen 4 zegt:

Handelingen 4 : 12

21 En de zaligheid is in geen Anderen; want er is ook onder den hemel geen andere Naam, Die onder de mensen gegeven is, door Welken wij moeten zalig worden.

Deze Naam blijkt de Naam van Jezus Christus te zijn.

Handelingen 4 : 10

10 Zo zij u allen kennelijk, en het ganse volk Israël dat door den Naam van Jezus Christus, den Nazaréner, Dien gij gekruist hebt, Welken God van de doden heeft opgewekt, door Hem, *zeg ik*, staat deze hier voor u gezond.

Zalig worden, is het resultaat van het aanroepen van de Naam des HEEREN. De HEERE is niemant anders dan de Here Jezus Christus.

Efeze 2 : 17, 18

- 17 En komende, heeft Hij door het Evangelie vrede verkondigd u, die verre waart [*de heidenen*], en dien, die nabij waren [*de Joden*].
- 18 Want door Hem hebben wij beiden den toegang door één Geest tot den Vader.

Romeinen 10 : 16

- 16 Doch zij zijn niet allen het Evangelie gehoorzaam geweest; want Jesaja zegt: Heere, wie heeft onze prediking geloofd?

Paulus haalt Jesaja 53 : 1 aan. Dat gold in de dagen van Jesaja, maar het geldt vandaag nog steeds. Hoewel het evangelie (de goede boodschap van de vrede) gepredikt was, hebben niet allen geloofd. Slechts enkelen onder het volk aanvaardden het Woord. De prediking van het Woord heeft altijd een reactie tot gevolg: men gelooft het of men wijst het af.

Handelingen 28 : 23, 24

- 23 En als zij hem een dag gesteld hadden, kwamen er velen in *zijn* woonplaats; denwelken hij het Koninkrijk Gods uitlegde, en betuigde, en poogde hen te bewegen tot het geloof in Jezus, beide uit de wet van Mozes en de profeten, van des morgens vroeg tot den avond toe.
- 24 En sommigen geloofden wel, hetgeen gezegd werd, maar sommigen geloofden niet.

Geloven wordt in Romeinen 10 : 16 omschreven als "gehoorzaam zijn" (aan het evangelie). Geloven is gehoor geven aan het Woord van God; het Woord gehoorzaam zijn. Dit blijkt ook uit Johannes 3.

Johannes 3:36

36 Die in den Zoon gelooft, die heeft het eeuwige leven; maar die den Zoon ongehoorzaam is, die zal het leven niet zien, maar de toorn Gods blijft op hem.

Het enige dat van belang is, is wat Gods Wóórd zegt. Dát maakt zalig! Slechts het Woord van Gód leidt tot leven. "Zalig worden" is uitsluitend het resultaat van (geloof in) het Woord van God. "Zalig worden" komt overeen met "eeuwig leven ontvangen".

Johannes 5:24

24 Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Die Mijn woord hoort, en gelooft Hem, Die Mij gezonden heeft, die heeft het eeuwige leven, en komt niet in de verdoemenis, maar is uit den dood overgegaan in het leven.

Wie het Woord gelooft, ontvangt Leven. Wie het Woord gelooft, hééft eeuwig leven.

Wedergeboorte

Een ander woord voor "zalig worden" in de Bijbel is "wedergeboorte", "wedergeboren worden". Zalig worden wil zeggen: men ontvangt nieuw leven. Men wordt opnieuw geboren. Dat gebeurt door het Woord van God. Men wordt zalig door het Woord. Met andere woorden: men wordt wedergeboren door het Woord.

1 Petrus 1:23

23 Gij, die wedergeboren zijt, niet uit vergankelijk, maar *uit* onvergankelijk zaad, door het levende en eeuwig blijvende Woord van God.

Er staat letterlijk: "... door Gods levende en blijvende Woord". Een geboorte komt voort uit zaad dat gevallen is. Dat is op vele manieren te interpreteren. Zaad bestaat op verschillende manieren, ook in de natuur. Het moet soms ook een verschillende weg doormaken, afhankelijk van het soort zaad. In het algemeen geldt: zaad moet ergens invallen en sterven om vrucht te kunnen dragen. Zaad wordt ergens ingeplaatst, ingeplant. Daaruit ontstaat dan nieuw leven. Het moet ergens inkomen. Dan verdwijnt het, maar het komt tot leven.

Het leven dat wij bij wedergeboorte ontvangen, is het leven van Christus. Hij is het Leven. (Johannes 14 : 6) "Leven" is afkomstig uit het Woord van God, want alle dingen zijn daaruit voortgekomen. De Bijbel zegt: in het oude leven ontstaat nieuw leven. Ondanks dat oude leven, ontstaat nieuw leven. Als een vrouw zwanger is, verandert er van alles; ze krijgt ander gedrag. Men kan het ook aan het uiterlijk zien; en dan niet alleen wat de omvang betreft. Zo is het met ons ook. Als er nieuw leven in ons geplant wordt, verandert ons gedrag. De wereld zegt: "Want mankeer je toch? Ben je ziek?" Nee hoor! We zijn alleen in blijde verwachting. We hebben nieuw leven ontvangen. In ons is het zaad der wedergeboorte geplant.

Paulus schrijft in de brief aan de Romeinen dat de oude mens allang dood is en dat gelovigen er helemaal niet mee moeten rekenen. Hoewel de oude mens dood is, zijn gelovigen levend voor God.

Romeinen 6 : 6, 11

- 6 Dit wetende dat onze oude mens met *Hem* gekruisigd is, opdat het lichaam der zonde te niet gedaan worden, opdat wij niet meer de zonde dienen.
- 11 Alzo ook gijlieden, houdt het daarvoor dat gij wel der zonde dood zijt, maar Gode levende zijt in Christus Jezus, onzen Heere.

De geboorte van Benjamin is een type van het gelovig overblijfsel van Israël. Benjamin werd geboren uit Rachel bij Bethlehem, in de velden van Efratha. Daar stierf Rachel echter.

Genesis 35 : 16-19

- 16 En zij reisden van Beth-El; en er was nog een kleine streek lands om tot Efrath te komen; en Rachel baarde, en zij had het hard in haar baren.
- 17 En het geschiedde, als zij het hard had in haar baren, zo zeide de vroedvrouw tot haar: Vrees niet; want dezen zoon zult gij ook hebben!
- 18 En het geschiedde, als haar ziel uitging (want zij stierf) dat zij zijn naam noemde Ben-oni; maar zijn vader noemde hem Benjamin.
- 19 Alzo stierf Rachel; en zij werd begraven aan den weg naar Efrath, hetwelk is Bethlehem.

Het Woord van God is dan het Woord dat Hij spreekt dat van Hem uitgaat. In dat geval hebben we twee dingen, namelijk God en Zijn Woord. Het zijn echter geen twee dingen, maar het is één: God is het Woord en het Woord is God. De discipelen waren maar gewone vissers, maar ze kenden de Schrift. Het waren gelovigen.

Johannes 1 : 1-4

- 1 In den beginne was het Woord, en het Woord was bij God, en het Woord was God.
- 2 Dit was in den beginne bij God.
- 3 Alle dingen zijn door Hetzelve gemaakt, en zonder Hetzelve is geen ding gemaakt dat gemaakt is.
- 4 In Hetzelve was het Leven, en het Leven was het Licht der mensen.

In Johannes 1 : 4 staat: "In Hetzelve was het leven ...". In het Woord was leven. Dat Woord is Christus. (Johannes 1 : 14) Hij is het (vlees geworden) Woord. Hij was er in den beginne. (Johannes 17 : 5) Er staat echter niet: "In den beginne was Christus", maar: "In den beginne was het Woord." Dat is het meest fundamentele. Uit dat Woord is alles voortgekomen.

Wat is Woord?

Woord is Christus. Woord (Grieks: "logos") is leven. (Johannes 1 : 4) Woord is Licht. (Johannes 1 : 4) Het Griekse woord "logos" betekent "woord"; in de zin van: de formulering van een gedachte, een idee dat iemand heeft. Het begint al in de hersenen; niet pas als iemand iets uitspreekt. "Logos" betekent: woord, getal, formule, idee. Woord geeft gestalte aan onze gedachten; een onzichtbare gestalte, maar wel een hoorbare. Door het woord dat men hoort, kan men zich een bepaald beeld vormen. Een woord komt tot stand als resultaat van bepaalde activiteiten in het hoofd. Er gaat iets van iemand uit dat deel van die persoon uitmaakt. Dat draagt men door het woord aan een ander over.

Efeze 2 : 1, 5

- 1 En u heeft Hij mede levend gemaakt, daar gij dood waart door de misdaden en de zonden;
- 5 Ook toen wij dood [*letterlijk: doden*] waren door de misdaden, heeft ons levend gemaakt met Christus; (uit genade zijt gij zalig geworden),

Dit is géén speciaal gebruik van het woord "dood"! De natuurlijke mens is namelijk afgesneden van God, de Bron des levens, het Woord. Gemeenschap komt tot stand door het Woord. Woord brengt ons tot elkaar. Woord is dus per definitie leven. Als men met niemand meer contact heeft, is men dood. Dan leeft men niet meer. Bij leven hoort er gemeenschap te zijn op allerlei niveaus; primair natuurlijk gemeenschap met God Zelf!

De mens is dood door zijn zonden en misdaden. Hij heeft geen gemeenschap met God. Doordat God tot hem spreekt (door Zijn Woord: de Bijbel), komt hij in gemeenschap met God. Zodra hij dat Woord aanneemt - accepteert - is die gemeenschap tot stand gekomen. Waar gemeenschap is, is en ontstaat leven; op allerlei wijze. Woord is - volgens de Bijbel - het tegenovergestelde van dood.

Johannes 11 : 41-43

- 41 Zij namen dan den steen weg, waar de gestorvene lag. En Jezus hief de ogen opwaarts, en zeide: Vader, Ik dank U dat Gij Mij gehoord hebt.
- 42 Doch Ik wist dat Gij Mij altijd hoort; maar om der schare wil, die rondom staat, heb Ik *dit* gezegd, opdat zij zouden geloven dat Gij Mij gezonden hebt.
- 43 En als Hij dit gezegd had, riep Hij met grote stemme: Lazarus, kom uit!

We hebben de gestorven en opgewekte Heer geaccepteerd en zijn tot leven gekomen. Hoe nu verder? De algemene opvatting is: "aan nazorg doen"; "vooral dit doen en dat nalaten". Dat leven is echter ontstaan door het Woord van God. Dat leven kan alléén voortbestaan en ontwikkeld worden doordat dat Woord blijft komen en geaccepteerd blijft worden. Er staat namelijk heel wat méér in de Bijbel dan dat de Here Jezus Mens werd en Zijn leven voor ons gaf. Dat is het begin, maar het is niet het hoogste ideaal! De Here Jezus Christus is Degene Die leed en stierf in onze plaats. Hij stond op uit de dood ter wille van onze rechtvaardiging. Dit is het eerste dat een mens moet aanvaarden. Dat is de eerste ontmoeting met de Heer, met het Woord. Daar vindt dat nieuwe leven zijn oorsprong. Als iemand, zo begonnen zijnde, wedergeboren is, moet hij verder. Hij zal de rest van het Woord van God ook moeten accepteren! Het bezig zijn met het Woord van God zal de groei van het leven, dat ooit in hem verwekt is door datzelfde Woord van God, tot gevolg hebben.

Waardoor kan dat nieuwe leven nog meer groeien? Nergens door; er is niets anders! Al ons werken, zwoegen enzovoorts, dient tot niets. Dat wil zeggen: het bouwt ons leven niet op. Integendeel! Het put ons leven uit. Het is net als met de natuurlijke mens. Als men alleen maar hard werkt en niet eet, is men binnen de kortste keren dood. Met de wedergeboren mens is dat net zo. Daar kan men niet teveel van eisen. Dat doet de Schrift ook helemaal niet. Het enige dat zo iemand moet doen, is het Woord blijven nuttigen. De Here Jezus zegt van Zichzelf dat Hij het Woord is en Hij zegt vervolgens: "Ik ben het Brood des levens".

Johannes 6 : 35

35 En Jezus zeide tot hen: Ik ben het Brood des levens; die tot Mij komt, zal geenszins hongeren, en die in Mij gelooft, zal nimmermeer dorsten.

Men kan alles uit de Bijbel halen, maar dan moet men er wel mee bezig zijn; niet omdat het móét, maar omdat men in de Bijbel léven vindt. In het Woord vindt men houvast voor zijn leven, voor zijn denken. Daarin vindt men vaste normen, waaraan men zichzelf, de wereld en de kennis kan spiegelen. De Bijbel spreekt over dingen die waar waren, waar zijn en waar blijven. Gods normen hoeft men niet aan te passen. Normen binnen de verschillende kerken en groepen veranderen en veel zaken zijn/worden afgeschaft. Daardoor zijn velen hun houvast kwijtgeraakt. Er is echter één vast norm: Het Woord van God! Dat is de Rots, Die vast gefundeerd is.

Jesaja 28 : 16

16 Daarom, also zegt de Heere HEERE: Ziet, Ik leg een grondsteen in Sion, een beproefden steen, een kostelijken hoeksteen, die wel vast gegrondvest is; wie gelooft, die zal niet haasten.

Die Steen hoeft u niet te verdedigen. Daar moet u op gaan stáán. Die Rots verdedigt u! Daar heeft u houvast aan. Daar moet u zich op funderen. Sommigen struikelen erover, zoals Israël. Men moet niet tegen die Steen schoppen. Men moet erop gaan stáán. De Schrift zegt dat men zijn huis op die Steen - op de Rots - moet bouwen.

Matthéüs 7 : 24

24 Een ieder dan, die deze Mijn woorden hoort en dezelve doet, dien zal Ik vergelijken bij een voorzichtig man, die zijn huis op een steenrots gebouwd heeft;

Dat huis blijft eeuwig staan; het wankelt niet. Zo is het met het Woord van God: Dat wankelt niet. Dat Woord heeft ons leven geschonken. Dat Woord onderhoudt ons leven, want het gaat over geestelijk leven. Dat leven heeft te maken met ons denken en niet zozeer met onze daden. Geestelijk leven is onzienlijk leven. Geestelijke dingen hebben te maken met ons denken. Met het hoofd kan men een leven leiden, zoals men dat zelf wil. Gedachten zijn tolvrij. Men kan denken wat men wil. Met ons lichaam, onze daden, is dat niet zo. Als we geen gemeenschap hebben met het Woord, met God Zelf, dan hebben we de wereld niets te bieden. Als u zo nodig de wereld in nood wilt helpen, maak dan wat geld over en ga Bijbelstudie doen. Dat is eerlijk!

Door het Woord zijn we wedergeboren, hebben we leven ontvangen. Het praktiseren van of het omgaan met het Woord is leven. Dat is gemeenschap met God. Het Woord is God. Het Woord is Christus. Het leven dat we ontvangen hebben, wordt slechts onderhouden door het Woord; nergens anders door. Paulus schrijft erover in:

Filippenzen 3:10

10 Opdat ik Hem kenne, en de kracht Zijner opstanding, en de gemeenschap Zijns lijdens, Zijn dood gelijkvormig wordende;

"Kennen" is synoniem met "gemeenschap hebben met".

Genesis 4:1

1 En Adam bekende Heva, zijn huisvrouw, en zij werd zwanger, en baarde Kaïn, en zeide: Ik heb een man van den HEERE verkregen!

Adam "(be)kende" zijn huisvrouw. Hij had gemeenschap met haar. "Kennen" is in de Bijbel synoniem met "gemeenschap hebben". Paulus schrijft hier over "Christus kennen". Dat gaat

niet over intellectuele kennis alléén, maar over het gemeenschap hebben met Christus. Dat kan alléén via het Woord! Door het gedrukte Woord van God leren we het vlees geworden Woord van God kennen. Dat is de enige weg die ons voorgehouden wordt. Paulus bidt voor de gelovigen. Hij vraagt om de geest van wijsheid en van openbaring in kennis van Hem (Christus). Daardoor zijn gelovigen in staat Hem te kennen.

Efeze 1:17,18

- 17 Opdat de God van onzen Heere Jezus Christus, de Vader der heerlijkheid, u geve den Geest der wijsheid en der openbaring in Zijn kennis;
- 18 *Namelijk* verlichte ogen uws verstands, opdat gij moogt weten, welke zij de hoop van Zijn roeping, en welke de rijkdom zij der heerlijkheid van Zijn erfenis in de heiligen;

Kolossenzen 1:10

- 10 Opdat gij moogt wandelen waardiglijk den Heere, tot alle behagelijkheid, in alle goede werken vrucht dragende, en wassende in de kennis van God;

Wanneer we vervuld worden met de kennis van Gods wil, stelt ons dat tegelijk in staat om de Here waardig te wandelen. Wij worden vervuld met die kennis wanneer wij het Woord van God bestuderen (tot ons nemen). Laten we niet dezelfde fout maken als Israël. Haar was het Woord van God toevertrouwd. Ze verzuimde dat te bestuderen, te lezen en te accepteren.

Hoséa 4:1

- 1 Hoort des HEEREN woord, gij kinderen Israëls! want de HEERE heeft een twist met de inwoners des lands, omdat er geen trouw, en geen weldadigheid, en geen kennis van God in het land is;

Er was onder Israël geen trouw en geen weldadigheid. Daardoor was ze niet in staat het Woord van God te prediken: "Mijn volk is uitgeroeid, omdat het zonder kennis is ..." (Hoséa 4 : 6) Dat is namelijk de volgende fase. Wij dienen te beginnen met het Woord tot ons te nemen. Het zal vanzelf wel blijken of wij het zullen prediken. Als we dat Woord, het Water des levens, tot ons nemen, wordt het in ons tot een fontein; springende tot in het eeuwige leven.

Johannes 4:14

14 Maar zo wie gedronken zal hebben van het water, dat Ik hem geven zal, dien zal in eeuwigheid niet dorsten; maar het water dat Ik hem zal geven, zal in hem worden een fontein van water, springende tot in het eeuwige leven.

Wij hoeven niemand op te wekken te getuigen. Wie dat Water gedronken heeft, doet dat vanzelf. Dan kunt u hem niet eens tegenhouden. Dat is de kracht van het levende Woord van God in een oude, zondige mens, die dood is in zonden en misdaden. Als hij in relatie treedt met de Heer, leeft hij. De Heer volbrengt Zijn Woord en Zijn leven in hem, want hij is uit Hem geboren. Zo leeft hij uit genade en door het Woord. (Romeinen 6 : 23)

Amen